Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль и гр. кат. свягъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 8 улици Чарнецкого.

Редакція ул. Францисканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованй.

Рекламаціи неопечатанй вôльни вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Гаѕеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Адміністраціи „Гаѕеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провінціи

на цѣлый рокъ 2 зр. 40 к
на пôвъ року . 1 зр. 20 к
на чверть року . . 60 к
мѣсячно . . . . 20 к
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:

на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к
мѣсячно . . . . 45 к
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 284. Пятниця 20 грудня (1 сѣчня) 1891. Рôкъ I.

Розмова зъ Стамболовомъ.

Кореспондентъ мадярскои ґазеты „Egyetertes-a“ будучи сими днями въ Софіи, розговорювавъ тамъ зъ президентомъ болгарского кабінету о вôдносинахъ Болгаріи до Сербіи, о справѣ Шадурна та о вôдносинахъ до Россіи и Стамболовъ такъ єму говоривъ:

Мы маємо всяку причину жалувати ся на Сербôвъ, а ще больщу причину маємо сумнѣвати ся о щирости сербскихъ мужѣвъ державныхъ. Они все насъ завѣряють о своѣй дружбѣ, але ихъ дѣла суперечать словамъ. Мене то тѣшить, що маю разъ нагоду о тôмъ высказати ся. Въ засадѣ не маємо нѣчого противъ того, щобы зъ Сербією заключити угоду торговельну, але хиба лишь на подставѣ повнои взаимности, котра и въ політицѣ доводить до помиреня. Що намъ по угодахъ торговельныхъ, коли позостане политична антіпатія и коли й въ будучности будуть проявляти ся такй выпадки, якъ въ минувшости. Сербія не хоче выдавати болгарскихъ злочинцѣвъ, она бере въ оборону тыхъ, що противъ насъ роблять заговоры; кождый злочинець знайде тамъ безпечный притулокъ а й убійники Белчева утекли черезъ Сербію. Хто заручить намъ за то, що того на будучнôсть не буде? Король? Той ще малолѣтный. Реґенты? Они не суть членами радикальнои партіи а для того може й зовсѣмъ того не бажають, щобы люде зъ сеи партіи осягнули великй успѣхи. Правительство? Ба, а якежь тамъ правительство? Дежъ єго постôйнôсть и на кôмъ оно опирає ся? Може на Пашичу або на радикальнôй партіи? Правда, то велика партія и она бы менѣ дѣйстно подобала ся, кобы не гнула ся передъ Россією на єи приказъ. Кажете, що Джая (сербскій міністеръ справъ внутрѣшныхъ. *Ред.*) єсть чоловѣкомъ отвертымъ и енерґічнымъ То мене дуже тѣшить. Я не люблю мати дѣло зъ людьми слабыми. Горе тому краєви, котрый має слабыхъ міністрôвъ, але горе й тому другому краєви, що заключає яку угоду зъ державою, що має слабе правительство. Кажу ще разъ: Не маю въ засадѣ нѣчого противъ того, щобы заключити зъ Сербією угоду торговельну, по котрôй могло бы зъ часомъ прийти и до союза политичного, але на то потреба двохъ рѣчей: насамперед сильного міністерства сербского, а вôдтакъ. щобы Сербы зрекли ся деякихъ аспірацій. Они мусять вôдречися думки, що колись при помочи Россіи загорнуть Болгарію. То не ушло моеи уваги, що Сербія приступила до переговорôвъ въ справѣ заключеня угоды торговельнои зъ Австро Угорщиною та що митрополитъ Михаилъ, россійскій апостолъ въ Сербіи, вôдтягнувъ ся зовсѣмъ вôдъ політики. Пошесть проминула, але хоробливй проявы все ще вôдзывають ся, и при найслабшôмъ спріяючôмъ подувѣ вѣтру може пошесть наново выбухнути. Трудно єсть выкорѣнити въ народѣ защѣплену єму въ серци ложну вѣру.

О справѣ Шадурна говоривъ Стамболовъ такъ: Я въ сѣй справѣ займаю таке становище, яке вже и доказавъ: Той чоловѣкъ рывъ пôдомною въ моѣй власнôй хатѣ и бунтувавъ противъ мене, а я єго по просту выкинувъ за дверѣ. Отъ и все. До того мавъ я повне право. Коли Франція сумнѣває сь о тôмъ моѣмъ правѣ, то менѣ єи дуже жаль. Я о тôмъ не сумнѣваю ся и для красныхъ очей п. Ляпеля не зречу ся робити ужитокъ зъ того права. Франція зôрвала дипльоматичнй зносины. Певно, що то сумно, але Болгарію не возьме ще зъ того розпука. Впрочôмъ выставлявъ Шадурнъ вже вôдъ давна нашу терпеливôсть на найтяжшу пробу. Не минавъ день, щобы той, вышовшій зъ кельнера на дипльомата журналістъ, не розсылавъ черезъ аґентію Гаваса найбрехливѣйшихъ вѣстей по цѣлôмъ свѣтѣ. Въ послѣдныхъ тыжднахъ розсылавъ вôнъ страшнй историѣ о тôмъ, якъ то обходять ся въ вязници зъ убійниками Белчева. Зъ вôдки вôнъ то все знавъ? Хиба думаєте, що правительство болгарске завело для аґентіи Гаваса окрему почту межи вязницею а п. Шадурномъ? Але то все ще не було бы нѣчого: Головна рѣчь була, що вôнъ безъ перестанку бунтувавъ противъ правительства и князя. Тому зробили мы конець, а коли то не зовсѣмъ до смаку Франціи та Россіи, то менѣ видить ся, що то не задача болгарского правительства такъ варити, якъ бы то хотѣли заѣдати надъ берегами Секваны та Невы.

Порта займає въ сѣй справѣ такъ коректне становище, якъ лишь то можна собѣ подумати Она уважає сю справу яко внутрѣшну справу болгарску. И я єи за таку уважаю и для того не высылавъ о нѣй нѣякого справозданя. Впрочôмъ такй случаѣ бували вже и давнѣйше, а Туреччина нѣколи не мѣшала ся. Менѣ не видить ся, щобы она мала теперь якусь особлившу охоту, робити зъ сеи справы справу европейску. Мы взагалѣ не любимо бути „справою европейскою“. Нашй вôдносины суть сконсолідованй. Межинародне становище Болгаріи взагалѣ не пôдпадає вже нѣякимъ сумнѣвамъ. Суть ще вправдѣ деякй пытаня формальнй, але они зъ часомъ залагодять ся. Ажь до тои поры буде нашою едино-

Гонене христіянъ въ Хинѣ.[*]

Якъ звѣстно, були сего року въ двохъ сторонахъ Хины розрухи противъ христіянъ: на полудни, надъ рѣкою Янґ-тсе и на пôвночи, въ манджурскôй провінціи Чі-лі, та закôнчили ся рѣзнею христіянъ, котра особливо въ пôвнôчныхъ сторонахъ прибрала була великй и грôзнй розмѣры. Можна було дивувати ся, чому державы европейскй въ виду тои рѣзнѣ не выступили зъ бôльшою енерґією. Причина того лежала, якъ теперь показує ся, не лишь въ политичныхъ вôдносинахъ тыхъ державъ въ Европѣ, але также и самъ станъ рѣчей въ Хинѣ здержувавъ ихъ вôдъ рѣшучого кроку. Державы тй старали ся передовсѣмъ приневолити хиньске правительство, щобы оно само зробило у себе порядокъ. Такъ почасти и стало ся; розрухи тй придушило хиньске правительство, якъ здає сь, на разѣ зовсѣмъ, але зла не выкорѣнило и нема певнои поруки, щобы тй розрухи знову колись при добрôй нагодѣ не повторились, тымъ бôльше, що вина злого лежить по части и на самыхъ Европейцяхъ, якъ то зараз побачимо изъ слѣдуючихъ вѣстей, якй теперь наспѣли изъ полудневыхъ сторôнъ Хины.

Щобы рухъ въ Хинѣ противъ христіянъ и місіонерôвъ христіяньскихъ особливо противъ католицкихъ, зрозумѣти, треба зважити на властивости хиньского народу, на єго звычаѣ и управу якъ также на поселенє чужестороннихъ купцѣвъ та місіонерôвъ на пôдставѣ угодъ зъ державами европейскими, а вôдтакъ ще и на становище Европейцѣвъ до хиньскихъ звычаѣвъ.

Хинцѣ занимають на далекôмъ Всходѣ становище верховодячого культурного народу, пôдôбне до того, яке занимає тутъ теперь Нѣмеччина. Они придумали письмо для цѣлого круга народôвъ та вытворили фільософію, котра обняла всѣ сусѣднй народы Въ Японѣ, Кореи, Кохинхинѣ, Камбоджи, Сіямѣ и Тібетѣ, знають ученй хиньске письмо; люде въ сихъ краяхъ учать ся хиньского языка и читають хиньскихъ клясикôвъ якъ Конфуція, Менція и другихъ, а хиньскй церемоніи и хиньскій способъ обходженя ся зъ людьми служить тамъ за взорецъ приличности и добрыхъ обычаѣвъ. Кождый Хинецъ, хочь бы то бувъ и зовсѣмъ простый кулі, уважає себе длятого за щось лѣпшого вôдъ другихъ и дивить ся на людей не изъ свого роду зъ горы та уважає ихъ за варварôвъ.

Письмо, якимъ Конфуцій списавъ свою науку (зване также „очима Конфуція“), єсть въ народѣ въ такôмъ пошанôвку, що все, що лишь писане, єсть для Хинця святымъ. Того, хто ужиє кусень записаного паперу до чогось зневажаючого, або кине єго та ще и стане ногою на него, чекають въ пеклѣ найбôльшй муки. А у Хинцѣвъ дѣлить ся пекло ажь на 18 вôддѣлôвъ, зъ котрыхъ оденъ призначеный спеціяльно для тыхъ, що зневажають письмо. Хто же стереже записаный кусень паперу вôдъ зневаги, та ще наказує й другимъ людемъ, щобы такъ робили, той робить добре дѣло и єму за то по смерти вôдпустять ся єго грѣхи. Всюды въ Хинѣ суть маленькй пѣчки до паленя записаного паперу и всюды суть товариства, що выдають вôдозвы и роздають ихъ мѣжь народъ, въ котрыхъ остерѣгають народъ вôдъ грѣху зневажуваня записаного паперу. Тй товариства удержують окремыхъ людей до того, щобы они ходили по улицяхъ та збирали куснѣ записаного паперу. Зъ того можна вносити, якъ велике поважанє мають въ народѣ ученй, або, якъ ихъ въ Хинѣ называють, літераты.

Вплывъ ученыхъ на цѣле житє народу єсть такъ великій, що мандарины ихъ боять ся и лишь въ крайнôй потребѣ важать ся противъ нихъ выступати, тымъ бôльше, що многй зъ нихъ мають всѣлякй привилеѣ, котрй усувають ихъ зъ пôдъ власти судôвъ. Цѣла кляса ученыхъ єсть дуже ворожа для всѣхъ чужинцѣвъ, а особливо місіонерôвъ. Для чужихъ взагалѣ суть они длятого ворожй, що чужа держава (Анґлія) змусила Хинцѣвъ спроваджувати опіюмъ, та дала имъ почути, що єсть ще сильнѣйша цивілізація на свѣтѣ,

[1]) Пôсля оріґін. кореcп. N. fr. Press-ы.

кою задачею, порядкувати нашѣ внутрѣшнѣ вôдносини и посувати край напередъ пôдъ взглядомъ економичнымъ и культурнымъ. Мы зробили порядокъ въ краю, побудовали зелѣзницѣ, дороги, мосты, пôднесли нашъ промыслъ и торговлю, мы порядкуємо мѣста, словомъ, мы затираємо все, що намъ пригадує 500-лѣтну неволю, и хочемо основати нову европейску державу. Мы знаємо, що мы ще далеко вôдъ тои цѣли, але то намъ не стане на перешкодѣ поступати и дальше на выбранôй дорозѣ. Мы можемо зъ вдоволенємъ споглядати на дотеперѣшнѣ результаты, и знаємо, що могли ихъ лишь черезъ то осягнути, що мы свобôднѣ. Не знайдете въ цѣлôй Болгарiи анѣ одного чоловѣка, котрый бы тѣ результаты маловаживъ, або котрый бы задля Россiи хотѣвъ пожертвувати свободу Болгарiи. Пятьсотъ лѣтъ була Болгарiя въ неволи; не нагнемо отже знову своихъ карковъ пôдъ ярмо неволѣ. Зайдѣть въ розмову хочь бы зъ якимъ жебракомъ, або зъ котрымъ изъ членôвъ собранiя, а каждый вамъ то саме скаже. Навѣть тыхъ трицять магометанъ въ собранiю. Ихъ вѣра не така якъ наша, але ихъ патрiотизмъ такiй самый якъ и нашъ. Тому то нема въ собранiю властивои опозицiи. Давныхъ приятелѣвъ Россiи побороли успѣхи правительства и той поглядъ, що Болгарiя въ першôмъ рядѣ єсть для Болгаръ.

Вôдносинъ до Россiи — такъ закôнчивъ Стамболовъ розмову — нема. Насъ нема для Россiи на свѣтѣ, хиба лишь тогди, коли розходить ся о якесь убiйство политичне, а й для насъ нема Россiи. Мы повертаємо ся строго въ границяхъ, якѣ намъ вызначили межинароднѣ угоды; коли Россiя має тому щось закинути, то най потягає до одвѣчальности тыхъ, що пôдписали тѣ угоды.

Справы краєвѣ.

(Новѣ фондацiи стiпендiйнѣ). Помершiй въ Йордановѣ въ 1881 р. парохъ тамошнѣй кс. Янъ Новакъ, записавъ сѣмъ вѣрительностей на суму 5642 зр. на 2 стiпендiи для бѣдныхъ учениковъ ґимназiяльныхъ, въ першôй лiнiи для членôвъ родины а въ браку тыхъ для учениковъ, походячихъ зъ Вилямовки, признаючи право надаваня тыхъ стiпендiй кождочасному парохови латиньскому въ Вилямôвцѣ.

Зъ тыхъ вѣрительностей зреалiзовано лише часть въ сумѣ 4642 зр. а решта т. є. 1000 зр. показалась неможлива до стягненя. Краєвый Выдѣлъ принявши зарядъ тои фондацiи, выробивъ вже актъ фондацiйный и предложивъ его Намѣстництву до апробаты.

Помершiй въ Угерцяхъ въ 1869 р. властитель дôбръ, Кароль Скобиньскiй леґовавъ тестаментомъ вѣчну ренту рôчну по 100 зр. зъ своихъ дôбръ на стiпендiю для учениковъ публичныхъ шкôлъ. Леґатъ той зôставъ въ сѣчни 1891 сплаченый, а краєвый Выдѣлъ представивъ Намѣстництву до затвердженя актъ фондацiйный.

Помершiй въ Аббацiи въ 1890 р. Францiшокъ Стахевичь записавъ решту готôвки, яка бы по его смерти остала, на фондъ стiпендiйный свого имени для учениковъ ґимназiяльныхъ, реальныхъ и техничныхъ, зъ родины Льва и Марiи Стахевичѣвъ або Винярскихъ, а въ браку такихъ для сынôвъ офiцiялiстôвъ приватныхъ. Краєвый Выдѣлъ вôднѣсъ ся до Намѣстництва о зреалiзованє маєтку фондацiи.

Помершiй въ Кузьминѣ въ 1891 р. Ришардъ Пєсцоровскiй переказавъ весь свôй маєтокъ, т. є. добра Кузьмина горѣшна и долѣшна на фондацiи стiпендiйнѣ для учениковъ публичныхъ шкôлъ, въ першôй лiнiи для кревныхъ. Краєвый Выдѣлъ починивъ вôдповѣднѣ кроки въ цѣли зреалiзованя маєтку фондацiйного.

Выповнюючи волю свого мужа бл. п. Константина Петруского, записала померша въ 1890 р. въ Щавници бл. п. Михайлина зъ Руцкихъ Петруска добра Руда зъ Кохавиною, Ганôвцѣ и Юсептичѣ на фондацiю, въ цѣли поданя опѣки, захисту и лѣкарскои помочи хорымъ, калѣкамъ, именно темнымъ и старцямъ, котрѣ не могуть удержуватись зъ працѣ рукъ, а котрѣ походять зъ тыхъ селъ; дальше въ цѣли пôднесеня просвѣты и добробуту селянъ тыхъ селъ, удѣлюванємъ матерiяльнои помочи закладанємъ товариствъ задатковыхъ. Крôмъ того має та фондацiя бути притулкомъ зубожѣлои шляхты, именно для 2-хъ мужчинъ и 2 женщинъ, въ першôмъ рядѣ для темныхъ и для кревныхъ фондаторки та єи мужа. Вкôнци мають давати ся 2 стiпендiи зъ тои фондацiи для учащои ся молодежи шляхоцкихъ родинъ.

Позаякъ власность дôбръ записаныхъ на фондацiю, а одѣдиченыхъ по мужови єсть спôрна, проте зреалiзованє проволоче ся.

Помершiй въ Тарновѣ Болеславъ Пашицъ, записавъ весь свôй маєтокъ на стiпендiйну фондацiю, зъ котрои мають давати ся стiпендiи по 300 зр. убогимъ ученикамъ шляхотского походженя. Краєвый Выдѣлъ вôднѣсъ ся вже до Намѣстництва о зреалiзованє маєтку фондацiи.

Крôмъ сихъ наведеныхъ записôвъ на стiпендiи, ще єсть трицять и кôлька давнѣйшихъ записôвъ стiпендiйныхъ, котрѣ доси задля рôжныхъ причинъ, якъ прим. зъ причины неможливости зреалiзованя маєтку фондацiйного, або истнуючого доживотя, або вкôнци черезъ поставленє фондаторомъ декихъ условiй, якѣ доперва въ будучности могуть бути выповненѣ, не могли увôйти въ житє.

Въ протягу сего року активовано 8 новыхъ фондацiй.

Загальный станъ маєткôвъ основныхъ фондôвъ стiпендiйныхъ, выносивъ зъ кôнцемъ червня 1891 р. суму 3.656.540 зр. 38 кр., а въ порôвнаню зъ минувшимъ рокомъ збôльшивъ ся о 318.130 зр 57 кр.

Сли дочислити до повысшои сумы фондацiи науковѣ, добродѣйнѣ и памятниковѣ — то загальный станъ всѣхъ фондôвъ основныхъ вынесе поважну суму, бо 5,706.811 зр. 37½ кр.

Переглядъ политичный.

Деякѣ ґазеты донесли були, що дръ Смолька має уступити зъ дотеперѣшного свого становиська, президента Палаты пословъ; Deutsche Ztg. довѣдує ся однакожь, що дръ Смолька зовсѣмъ не думає складати вже въ найблизшôмъ часѣ свого достоиньства.

Новый мiнiстеръ ґр. Кiнбурґъ прибувъ вô второкъ вечеромъ зъ Лiнцу до Вѣдня, а нынѣ має зложити присягу въ руки Є. Величества Цѣсаря

Пôсля Presse змѣна въ зарядѣ зелѣзниць мае бути доконана вже въ найблизшôмъ часѣ. Вѣденьскѣ дневники пишуть о именованю посла Билиньского ґенеральнымъ директоромъ зелѣзниць державныхъ яко о рѣчи вже безсумнѣвно рѣшенôй. Онóгди вôдбувъ дръ Билиньскiй довшу конференцiю зъ презесомъ мiнiстрôвъ, ґр Таффимъ. До нинѣшного Dziennika Polsk-ого доносять зъ Вѣдня, що дръ Билиньскiй вôдъѣхавъ вчера до Теплиць, а въ розмовѣ зъ однымъ изъ своихъ знакомыхъ упевнявъ, що задержить на зелѣзницяхъ систему, впроваджену бар. Чедiкомъ.

Въ послѣднихъ часахъ появили ся въ рôжныхъ дневникахъ заграничныхъ вѣсти о сподѣваныхъ вôдъ Нового року змѣнахъ въ складѣ россiйского тѣла дипломатичного. Зъ Петербурга доносять „теперь“. що поговôрки тѣ суть безосновнѣ, позаякъ нѣхто не сподѣває ся нѣякихъ змѣнъ вôдъ Нового року.

Corr. Russe доносить, що россiйскiй мiнiстеръ войны, Ванновскiй, мавъ предложити

якъ хиньска. А нѣякiй хиньскiй ученый не хоче того признати, що єсть якась высша вôдъ хиньскои цивилизацiя. Навѣть маркизъ Тсенґъ, що довгѣ лѣта бувъ посломъ при европейскихъ дворахъ, каже въ своихъ запискахъ, що Европейцѣ, що правда, поступили въ механицѣ и вынаходахъ значно дальше якъ Хинцѣ, але що до образованя серця и въ фiльософiи остались далеко позаду за Хинцями. Ученѣ жиють розкиненѣ по краю; они мало знають купцѣвъ европейскихъ. Въ портовыхъ мѣстахъ, де осѣли Европейцѣ, розвинувъ ся такiй рухъ торговельный, только людей живе зъ тои торговлѣ, що матерiяльный зыскъ давно вже затеръ ненависть Хинцѣвъ до европейскихъ купцѣвъ. Не такъ зъ мiсiонерами. Они заходять въ глубину краю, не приносять нѣякихъ матерiяльныхъ користей, а ихъ наука готова ще змѣнити всѣ погляды народу та пôдкопати вплывъ, значенє и силу ученыхъ. Не дивота отже, що тѣ люде выступають зъ цѣлою силою противъ мiсiонерôвъ. Хиньскѣ ученѣ бунтують нарôдъ плякатами та розправами, въ котрыхъ называють христiяньску релiґiю неморальною и лишь средствомъ до тои цѣли, щобы Хинцѣвъ вôдчужити вôдъ власного краю а вôдтакъ тымъ лекше той край загорнути. Але головне, на що тѣ ученѣ бють, єсть то, що Христiяне убивають людей, особливо дѣтей, щобы зъ ихъ очей та внутренностей робити лѣки.

Хинцѣ не мають релiґiи такои, якъ то мы єи розумѣємо. Наука Конфуцiя, до котрои належать всѣ образованѣ Хинцѣ, єсть фiльософiчною системою але не релiґiєю. Дѣйстною релiґiєю у Хинцѣвъ єсть культъ почитанє предкôвъ, все проче не має у нихъ нѣякого значѣня. Будгiсты и таотiсты, то лишь духовники, а тыхъ Хинцѣ зовсѣмъ не поважають. Они насмѣвають ся зъ нихъ и кажуть, що то люде, котрѣ не почитають своихъ предкôвъ. При тôмъ суть Хинцѣ дуже забобоннѣ и при кождôй найменшôй нагодѣ бѣжать заразъ до божницѣ, хочь имъ все одно до котрои; ходять вôдъ однои до другои, не поможе сей божокъ, то поможе може другiй. Коли править ся дома у Хинця яка церемонiя, то часто зôйдуть ся разомъ будгiстичнѣ и таотiстичнѣ духовники у него. Доки Хинця особисто не зачепити, то вôнъ для кождои релiґiи вырозумѣлый. Але христiяньска релiґiя затрогує его вôдносины. Хинець не знає недѣлѣ, але за то кожде мѣсце, кожда хата, кождый станъ має свого божка, въ честь котрого разъ до року вôдбувають ся въ цѣлôй Хинѣ дуже великѣ торжества.

На ту цѣль збирають ся грошѣ, устроюють ся процесiи, зносять ся жертвы, вôдбувають ся церемонiи, по котрыхъ ѣдять ся спôльно тѣ жертвы, що були предложенѣ божкови. При тôмъ вôдбувають ся всѣлякѣ забавы и представленя театральнѣ а Хинець нерадо позбувъ бы ся тыхъ святъ. Тожъ же зъ Хинцѣвъ прийме вѣру Христову, не хоче вже давати грошей до складки на тѣ торжества, не хоче приносити жертвъ божкови и зъ вôдси то походить ненависть поганьскихъ Хинцѣвъ до своихъ братôвъ христiянъ и они роблять имъ всѣлякѣ пакости. Мiсiонеры стають въ обоPонѣ христiянъ при всякихъ спорахъ, а на случай потребы шукають и помочи у своихъ консулѣвъ, зъ вôдси знову походить ненависть до мiсiонерôвъ и длятого Хинцѣ въ глубинѣ краю готовѣ кождои хвилѣ мстити ся на христiянахъ и христiяньскихъ мiсiонерахъ. Европейцѣвъ самыхъ лишають они звычайно въ спокою, але за то палять та бурять ихъ домы, церкви и т. д.

Мандаринъ походить зъ клясы „ученыхъ“ и не може противъ ученыхъ нѣчого вдѣяти а при тôмъ має неразъ зъ мiсiонерами та ихъ парохiянами тôлько до дѣланя, що лишь нерадо бере ся до ихъ справъ. До того ще не має вôнъ и вôдповѣдной силы, бо его войско неразъ и по кôлька мѣсяцѣвъ не дôстає платнѣ и єсть перше, що бере ся до рабунку. Але неразъ и самѣ мiсiонеры поступають неровважно и неосторожно особливо тогди, коли розходить ся о закупно ґрунту, бо чують ся безпечнѣ пôдъ охороною своихъ консулѣвъ. Хинцѣ нерадо продають землю мiсiонерамъ, длятого они пôдсувають часто якогось Хинця-христiянина; той купує ґрунтъ а вôдтакъ вôдступає его мiсiонерамъ. Тогди настає заразъ суперечка та сварка. Той, що продавъ ґрунтъ, каже, що его ошукали та обманули, бо вôнъ може бувъ бы зовсѣмъ ґрунту не продавъ, колибъ бувъ знавъ, що то для мiсiонерôвъ, а колибъ и продавъ, то казавъ бы бувъ собѣ въ двое тôлько заплатити. Зъ вôдси настає

найвысшôй военнôй радѣ знесене указу царя Миколая, пôсля котрого вôльно було нѣмецкимъ официрамъ для наукових студій записати постерунки чинной команды въ россійскôй арміи.

О уступленю вел. кн. Сергія зъ посады ґен.-ґубернатора Москвы не перестають все ще ходити всѣляки вѣсти. Мѣжь иншимъ говорять, що его мае заступити вел. кн. Константиновичь; заходить лишь та трудность, що его жѣнка есть лютеранкою. Кажуть також, що и пос. ґр. Шуваловъ есть однымъ изъ кандидатôвъ на ґен.-ґубернатора Москвы.

Nordd. Allg. Ztg. подае таку вѣсть за одною французскою ґазетою: Пôдчасъ обѣду въ новôй палатѣ, на котрый запрошено и канцлера Капрівіого, цѣсарь Вільгельмъ, пôдносячи тоастъ на честь канцлера, мавъ сказати: „Давъ бы Богъ, щобы я васъ мôгъ почтити колись титуломъ князя, щобъ вамъ подякувати за нову велику побѣду, за побѣду не на поли битвы, але на теренѣ мира и за розвôй Нѣмеччины въ еи межинародныхъ вôдносинахъ.“ Колибъ цѣсарь Вільгельмъ дѣйстно такъ сказавъ, то бувъ бы се новый доказъ на той нашъ поглядъ, що надане канцлерови Капрівіому титулу ґрафа мало больше характеръ демонстраційный супротивъ кн. Бісмарка.

Анґлійскій посолъ въ Брукселн, Вівіянъ, именованый амбасадоромъ въ Петербурзѣ; амбасадоръ анґлійскій въ Петербурзѣ, Морієръ, именованый амбасадоромъ въ Римѣ.

Якъ звѣстно, поручила Порта своему комісареви въ Софіи, Решідови, розслѣдити справу Шадурна и здати ѣй о тôмъ справу. Крôмъ того зажадала Порта ще и опініи свого дорадника правного, чи и котрй точки угоды нарушено. На пôдставѣ тыхъ справозданѣ, дасть Порта вôдповѣдь французскому послови Камбонови. Лянель перебувае все ще въ Софіи.

Новинки.

— **Єго Цѣс. и Кор. Высокôсть,** Найдостойнѣйшій Архікнязь Леопольдъ Сальваторъ приѣхавъ оногди поспѣшнымъ поѣздомъ зô Львова до стаціи зелѣзничнои Святинъ Залуче, де привитаный п. старостою Арбаемъ и бар. Яковомъ Ромашканомъ, удавъ ся въ товариствѣ бар. Ромашкана кôньми до Городенки. Єго Цѣс и Кор. Высокôсть прибувъ до Городенки о год. 6 вечеромъ и замешкавъ у бар. Ромашкана. Позавчора полювавъ Єго Цѣс. и Кор Высокôсть въ лѣсахъ Поточискихъ. Участниками польованя суть ще крôмъ властителя дôбръ Городенки пп.: ґр. Станиславъ Голуховскій, ґр. Шембекъ, п. Стойовскій, капітанъ Преґлеръ, Евгеній Абрагамовичъ, бар. Юлій Брувіцкій и Христофъ Абрагамовичъ.

— **Ґалевый обѣдъ** на 18 осôбъ вôдбувъ ся позавчора у Є. Ексц. п. Намѣстника ґр. Баденіого. На обѣдъ були запрошенй: Вп. віцепрезидентъ краєвои Рады шкôльнои ґр. Мих. Бобжиньскій, віцемаршалокъ краєвого Выдѣлу, Ант. Хамецъ, радникъ ц. к. Намѣстництва и делеґатъ краковскій, Казим. Лясковскій инспекторъ шкôлъ Бол. Барановскій, дръ Северинъ Днѣстряньскій и дръ Ґерстманъ, директоръ рускои ґімназіи о. Василь Ильницкій и др При кôнци обѣду взнѣсъ Є. Ексц. п. Намѣстникъ тоастъ, высказуючи желаня для присутного новоименовано делеґата краковского п. Ка- Казимира Лясковского.

— **Вôдзначеня.** Є. Вел. Цѣсарь надавъ директорови бюра Палаты пословъ Рады державнои, радникови Двору, дрови Генрихови Гальбанъ-Блюменштокови, кавалерскій хрестъ ордера Леопольда въ увôльненемъ вôдъ таксы; войтови громады Стопчатова, Онуфрѣєви Заячукови, въ признаню его довголѣтнои и пожиточнои дѣяльности срѣбный хрестъ заслуги: радникови краєвого суду у Львовѣ, Яковови Фінкелеви, при нагодѣ перенесеня его въ сталый станъ спочинку титулъ и характеръ радника высшого суду краєвого.

— **Конкурсъ.** Маґістратъ мѣста Коломыѣ розписавъ конкурсъ зъ речинцемъ поданъ до кôнця сѣчня 1892 р. на посаду мѣского ветеринаря зъ рôчною платнею 300 зр. и додаткомъ въ сумѣ 60 зр. рôчно.

— **Въ справѣ „Днѣстра“** нового руского товариства асекураційного вôдбула ся во второкъ у Львовѣ нарада основателѣвъ пôдъ проводомъ радника краєвого Выдѣлу дра Дамяна Савчака, котра тревала вôдъ 5-ои години вечеромъ до 12-ои въ ночи. Принято поправки до статута и выбрано комітетъ зъ 5 членôвъ, до котрого вôйшли пп.: Бережницкій, Савчакъ, о. Тороньскій, Нагорный и дръ Федакъ. Комітетъ сей мае вести провізорично дѣла товариства ажь до введеня его въ житє. Вôдтакъ ухвалено постаратись о основный капіталъ въ сумѣ 50.000 зр. и на таку суму мають бути выдані листы по 100 зл. за штуку. Деякй зъ основателѣвъ зложили заразъ поважнѣйшй сумы на ту цѣль. Комітетъ мае надѣю, що потрѣбна готôвка збере ся вже не до кôнця червня, якъ того вымагае постанова правительства, але вже до початку цвѣтня. Додати тутъ мусимо, що асекураційне товариство „Днѣстеръ“ мае концесію и на Буковину.

— **Выдѣлъ тов. Просвѣты** на оногдѣшнôмъ засѣданю ухваливъ дати недужôй вдовѣ по бл. памяти невôджалованôмъ Маркіянѣ Шашкевичу, першôмъ пробудетелеви и вôдродителеви нашого житя народного, на еи прошене 10 зр. одноразовои запомоги, и принявъ 22 новыхъ членôвъ.

— **На будову руского театру у Львовѣ** зôбравъ радникъ высшого суду краєвого, Теофиль Бережницкій, мѣжь членами „Рускои Бесѣды“ у Львовѣ кводу 50 зр.

— **Огнь.** Въ Грабôвци скôльскôмъ, стрыйского повѣту, згорѣла до тла дочерна церковъ, приналежна до парохіи въ Головецку; шкода выносить около 2500 зр. а огонь повставъ въ наслѣдокъ недбальства церковнои обслуги, котра по поминкахъ не погасила добре свѣтла.

— **Змѣна властителя.** Добра Варяжь въ повѣтѣ сокальскôмъ набувъ вôдъ п. Стан. Ломницкого п. Казимиръ Мармарошь, властитель Карова за 520.000 зр.

— **Середноевропейскій часъ** заведуть у себе мѣста Коломыя и Новый Санчъ зъ днемъ 1 сѣчня 1892 р.

— **Крадѣжь коней.** Олексѣ Лукомскому, селянинови зъ Селискъ, укравъ хтось позавчора вечеромъ зъ пôдвôря одного дому при Зеленôй улици конѣ зъ саньми; клячь есть масти половои зъ звѣздою на чолѣ, а кôнь масти червонои зъ однымъ бѣлымъ копытомъ на заднôй нозѣ. Орґаны полицийнй слѣдять за однымъ селяниномъ, котрый мавъ допустити ся тои крадежи.

— **Намѣрене самоубійство.** Іосифа Стефаницка напила ся оногди спірітусу, въ котрôмъ розпустила головки вôдъ сѣрникôвъ и тымъ способомъ хотѣла позбавити ся житя. Дѣло єи достерегли завчасу и вôдвезли єи заразъ до шпиталю а тамъ небезпечнôсть житя усунено. Причиною намѣреного самоубійства була заведена любовъ.

— **За обманьство** замкнувъ судъ повѣтовый въ Борини жидôвъ: Янкля Кеніґа и его сына Дувида Ицка. Оба они вытуманили вôдъ господаря Петра Гойвановича пôдступомъ цѣле майно въ грунтомъ, а его самого намовили ѣхати до Америки. Дувидъ мавъ навѣть самъ зъ Гойвиновичомъ поѣхати до Америки, абы тамъ ему купити фôльварокъ, и выстававъ ся навѣть о паспортъ для Гойвановича Однакъ якйсь добрй люде пояснили Гойвановичеви, що вôнъ хиба поѣде собѣ на згубу, и Гойвановичь вôдрадивъ ся ѣхати на „другій свѣтъ“ а черезъ тей уся справа вышла на верхъ.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Будапештъ 31 грудня. Nemzet заперечуе рѣшучо вѣсти, бутьто бы правительство хотѣло затягнути якусь позичку въ цѣляхъ управильненя валюты и пôдносить, що въ сêй справѣ не розпочались ще навѣть переговоры.

Загребъ 31 грудня. Въ Соймѣ вôдповѣдавъ Ґанъ на интерпеляцію пос. Барчича и заявивъ мѣжь иншимъ, що истнованю хорватскои ґімназіи въ Рецѣ не грозить нѣяка небезпечнôсть.

Римъ 31 грудня. Папа принимавъ новорôчнй желяня, котрй складало ему мѣжь иншими въ последнôмъ рядѣ и тѣло дипломатичне, зъ котрымъ явили ся послы французскій и россійскій; зъ россійскимъ посломъ Извольскимъ розговорювавъ папа майже цѣлу годину. — Великій печатникъ коронный подавъ ся до дімісіи.

Парижь 31 грудня. Сенатъ ухваливъ провізоричный буджетъ на сѣчень 1892 р. — Супротивъ вѣстей походячихъ зъ Анґліи, що Болгарія хоче евентуальне вмѣшане ся Порты до справы Шадурна выкористати и оголосити свою независимôсть, констатують пôвурядовй ґазеты, що до Софіи наспѣли вѣсти, зъ котрыхъ можна вносити, що цѣла справа буде незадовго мирно залагоджена.

Букарештъ 31 грудня. Въ наслѣдокъ порозумѣня и фузіи конституційнои партіи Карпа зъ партією консервативною въ цѣли основаня одностайнои и згôднои партіи пôдъ проводомъ Катарджа, стало ся конечнымъ перебразоване кабінету. Ґен. Ману, Стірбей и Стурдза подали ся до дімісіи, а на ихъ мѣсце вступили: Карпъ яко міністеръ доменъ, Ґермані яко міністеръ фінансôвъ а Марґільоманъ яко міністеръ справедливости. Новй міністры зложили вчера присягу. Ґен. Ману мае стати президентомъ палаты.

Константинополь 31 грудня. Аґентія константинопольска заперечуе рѣшучо, будьто бы сполучена французско-турецка фльота мала демонструвати противъ Болгаріи въ портовыхъ мѣстахъ, Бурґасѣ и Варнѣ.

Господарство, промыслъ и торговля.

Торгъ збôжемъ.

31 Грудня	Львовъ	Терно-пôль	Пôдволо-чиска	Ярославъ
Пшениця	1 25 11 75	11 70 11·50	10 71 11·75	11·35 12·—
Жито	10 —10·35	9·80 10·20	9 50 10 25	10.—10·50
Ячмѣнь	6 75 8 -	6·60—7 75	6·75—8 —	7·50—8 10
Овесъ	7 25 —7·70	7·——7 25	6·81 7 25	7 30—7·85
Горохъ	6 50 13 —	6·25 13 —	6·— 12 50	7 — 13 —
Выка	—.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Рѣпакъ	13 —13 50	13·—13.50	3·—13·25	13 25 13·75
Хмель	50 —65 —	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Конюшина чер.	45 —55 —	42 —52 —	43 —53 —	45·—55·-
Конюшина бѣла	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Оковита	21 —21·50	—.——.—	—.——.—	—.——.—

Все за 100 кильо netto безъ мѣшка.

Оковита готова за 10.000 літр. пр. loco Львовъ вôдъ 21·— до 21·50 зл.

Жито пошукуе ся.

Хмель вôдъ 50·— до 65 — за 56 кильо.

зновъ ненависть до христіянъ и ихъ місіонерôвъ.

Найбôльша ненависть есть до католикôвъ, котрй стоять пôдъ протекторатомъ Франціи, все одно якои бы они не були народности. Хинцѣ думають, що хто католикъ то мусить вже бути и Французомъ, а Французôвъ дуже не люблять въ Хинѣ задля того, що они забрали Хинцямъ краѣ якъ Анамъ и Кохинхина. При тôмъ въ Хинѣ добачили, що католики держать ся разомъ и стоять крѣпко пôдъ однымъ проводомъ, черезъ що и правительство ихъ больше боить ся, якъ всѣлякихъ сектъ протестантскихъ. Католицкй місіонеры ще й тымъ стягнули на себе пôдозрѣне та ненависть, що основують домы притулку для сиротъ. Въ Хинѣ позваляе законъ купувати дѣти. Місіонеры католицкй купують отже дѣти и выховують часто хлопцѣвъ на священникôвъ, а дѣвчата на монахинѣ. Розумѣе ся, що таке выховане буває досыть строге и що до домôвъ притулку не пускае ся нѣкого чужого. Зъ того пôйшла поголоска, що місіонеры купують дѣти, абы имъ выдобувати очи та выймати серця и робити зъ нихъ лѣки. То було причиною, що пôдчасъ послѣднихъ розруховъ напали були Хинцѣ на оденъ такій дôмъ притулку и забрали зъ него всѣ дѣти, але по двохъ дняхъ назадъ ихъ туды привели.

(Дальше буде.)

Вôдвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій

АПТЕКА ПОДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ“

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручає:

Знаменитй средства до консервованя зубôвъ и ясель и удержаня ямы губнои въ цѣлковитôй чистотѣ, именно

Порошокъ до зубôвъ салициловый и зъ руты надає зубамъ снѣжну бѣлôсть и не ушкоджуючи цѣлкомъ шклива хоронить ихъ передъ спорохнѣлостію.— Цѣна шкатулки 25 и 35 кр.

Вода анатеринова, настôй на зѣляхъ антисептичныхъ, а також и **вода салицилова**, котрои пару капель розпущенныхъ въ шклянцѣ воды, по выполоканю губы усуває зъ неи непріятный смакъ, а також забезпечує ясла передъ всѣми **слабостями.**

Найкрасшимъ дарункомъ на Рôздво и Новый Рôкъ єсть **добрый корсетъ**, а такій можна лишь купити въ склепѣ

„SANS RIVAL“ MAGASIN GORSET DE PARIS

у Львовѣ Площадь Галицкѣй ч. 15.

въ гмаху Банку гипотечного поручає правдивй паризкй **Горсеты дамскй** найновѣйшого фасону теперѣшного сезону: зъ короткимъ бедромъ и долгимъ станомъ à la Sirene C. P. à 3·50, 4·50, 5·—, 6·50, шарй, креме и бѣлй. — Nouveautes Corset Stefanie à 3·50, 4·—, 5·—, Brykle на 5 гузикôвъ. — Corset Kirass 36—38—40 цтм, довгій, нитяный. Дрелихъ à 3, 3·50, 5, 6. — Corset Panzer 34—36 цм. довгій нитяный Дрелихъ à 2·50, 3, 4, 5.

Всякй части рôжнои величины суть завше на складѣ вôдъ 1.50—20 зр.

Всякй замовленя зъ провинціи выконують ся якъ найскорше.

Старй корсеты приймають ся до направы.

ДЗЕВОНЬСКІЙ и ҐІҐЕЛЬ,

Львôвъ, ул. Галицка 6.

поручають по цѣнахъ найнизшихъ

великій выбôръ ручныхъ робôтъ дамскихъ

розпочатыхъ и покôнченыхъ въ найсвѣжѣйшôмъ вкусѣ. Всякй приборы до шитя, гафту и гачкованя. Хустки повстянй, рукавички дамскй, мужескй и дитинячй. — Мыделка и парфумы.

Препорученя зъ провінціи сповняємо вôдворотною почтою.

Выйшовъ накладомъ книгарнѣ **Г. Альтенберґа** и єсть до набутя

ЛЕОПОЛЬДА ЛИТЫНЬСКОГО

КАЛЕНДАРЬ ЗДОРОВЛЯ

на рôкъ 1892,

мѣстячій въ собѣ богато цѣкавыхъ рѣчей и поученій вôдносячихъ ся до захороны здоровля.

Календарь той украшають хорошй илюстраціи а крôмъ того замѣщає въ собѣ часть литературну, гиґієнічну и богатый дѣлъ информаційный.

Розправа о о. Кнейпѣ, новочасномъ чудотворцѣ, кидає нове свѣтло на значѣнє и тайну славнои єго дѣяльности на поли лѣченя воздухомъ и водою.

Цѣна 55 кр. вразъ зъ пересылкою почтовою.

Адресъ: **Леопольдъ Лѣтыньскій** Львôвъ, Пекарска 21.

ПА-

расолѣ у великомъ выборѣ, **Кальошй** американьскй и россійскй. Бѣлье мужеске, выробы триковй, бѣлье Єґера, итп. поручає найдешевше маґазинъ товарôвъ модныхъ, приборôвъ подорожныхъ, тоалетныхъ итп.

Павла Лянґнера,

передъ тымъ

Братôвъ Лянґнерôвъ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

Цѣнники на жадане даромъ.

Яковъ Федеръ

бувшій секундаріюшъ общого шпиталя у Львовѣ, осѣвъ въ **Устю зеленомъ.**

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЬ

аптикарь у Львовѣ (улиця Жовкôвска, побôчь рампы

поручає:

„Реґуляторъ“

єсть то порошокъ, котрого коробка вразъ зъ описомъ способу заживаня коштує 35 кр. На провинцію высылає ся найменьше три коробки, потреба прото надôслати переказомъ 1 зр. 20 кр. (за три коробки порошку — зъ опакованємъ) — або 1 зр. 40 кр. тогды и почта буде оплаченою.

Реґуляторъ закасувавъ Морізона и всякй подôбнй средства.

Нервотонъ.

Средство домове помôчне у многихъ боляхъ, ревматизмахъ, ломаняхъ, исхіасъ и паралижахъ.

Цѣна фляшки: 40 кр.

Ґруднй зѣля Д-ра Зебургера

противъ кашлю, душности, нежиту и т. п.

Цѣна фляшки 20 кр.

Новоотворена и на ладъ перворядныхъ того рода заграничныхъ закладôвъ уладжена

ДРОГЕРІЯ

головный складъ матеріялôвъ аптичныхъ и фарбъ

ЛЬЕОПОЛЬДА ЛѢТЫНЬСКОГО

маґістра фармаціи

у Львовѣ, улиця Коперника ч. 2, поручає:

розробы лѣчничй, хемікалія, средства специфічнй и універзальнй, краєвй и заграничнй. — Концесіонована продажь трутинъ.

Артикулы ґумовй и опатрунки хирурґічнй въ найбôльшôмъ выборѣ и зъ першихъ жерелъ.

Прилады тоалєтовй, средства косметичнй, мыделка, пудры и кремы. — Парфумы анґлійскй, францускй и краєвй.

Оливу до свѣченя.

ТРАНЪ РИБЯНЫЙ КУРАЦІЙНЫЙ въ фляшкахъ ориґінальныхъ (пачка 5 кільоґрамова, 6 фляшокъ, коштує 5 зр.)

Вина лѣчничй, Маляґу, Конякъ, Румъ, Оцѣтъ и т. п.

Запримѣчаємо притôмъ, що, позаякъ предметы тй суть въ Дроґеріи на головному складѣ, можь ихъ тутъ дôстати о много таньше, въ бôльшому доборѣ и лучшôмъ сортѣ, нѣжь деиебудь инде.

Замовленя зъ провінціи полагоджують ся вôдворотною почтою.

Адресъ: Льеопольдъ Лѣтыньскій, Львôвъ, ул. Коперника ч. 2.

Зъ друкарнѣ Вл. Лозиньского пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.